

Μέρες Σχολείου

Νοέμβριος 2007

Σελ. γ' - αριθ. φύλλων 3

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

Μια πυρκαγιά σ' ένα δάσος νεκρώνει τα πνευμόνια του τόπου. Όταν καίγονται άνθρωποι από αμέλεια ή από σκοπιμότητες, τότε η εγκληματικότητα υπερβαίνει τα σύνορα. Γίνεται ύβρις στο πρόσωπο του Θεού και των ανθρώπων. Αυτό μας ταράζει εσωτερικά και μας οδηγεί σ' ένα βαθύτερο κοίταγμα αυτογνωσίας και αυτοκριτικής.

Τι φταίει; Ποιοι ευθύνονται; Τι λείπει;

Η συντριβή και ο πόνος μπροστά στο κακό γεννάει αντίσταση και άμυνα. Με ποια όπλα; Αυτά τα καθορίζει ο χώρος που κινείται ο καθένας μας. Εμείς είμαστε γονείς και εκπαιδευτικοί. Απέναντί μας έχουμε τον άνθρωπο που διαμορφώνεται, διαπαιδαγωγείται. Είναι αρκετό να του δώσουμε λίγα χρήματα για να σταλούν στους πυρόπληκτους; Να του πούμε απλά πως είναι κακό να βάζουμε πυρκαγιές;

Τα μεγέθη είναι τέτοια που η απλοϊκότητα μας γελοιοποιεί. Τα λόγια είναι περιττά και η ελεημοσύνη ανεπαρκής.

Η παιδεία, που είναι ο χώρος μας, θα οριοθετήσει τις

αντιστάσεις. Ο νέος άνθρωπος που θα μάθει να προσλαμβάνει τις αξίες της ζωής και να τις αφομοιώνει προσωπικά ορίζει το έργο του κοινωνικού μας αγώνα. Αυτός που θα πιστέψει στον άνθρωπο και τις πνευματικές του διαστάσεις.

Στο τεύχος αυτό: Μικρό οικολογικό αφιέρωμα

Σ' αυτόν οφείλουμε να διδάξουμε ξεκάθαρα τι σημαίνει η τιμή του κόπου και η αμοιβή της ανάπαυσης. Η εργασία και η αμέλεια. Η ευθύνη και η υπεκφυγή. Η γνώση και η αμάθεια. Η αντικειμενική ή χαριστική βαθμολογία.

Τι σημαίνει για τη ζωή η τέχνη και ο πολιτισμός, ο σεβασμός και η αυθάδεια, το εύκολο και το δύσκολο, το εγώ και το εμείς, ο αυταρχισμός και το συλλογικό δημοκρατικό πνεύμα. Πολλά τα συγκλίνουντα και τα αντιτιθέμενα.

Εμείς, γονείς και εκπαιδευτικοί, λιγότερο πυροσβέστες και περισσότερο γνήσιοι στην αγωγή που δίδουμε στα παιδιά μας, να σταθούμε και σ' αυτό το εκπαιδευτικό έτος με ευθύνη και συνέπεια στα μικρά και στα μεγάλα της παιδείας. Αυτά που ανεβάζουν τον άνθρωπο. Αυτά που δεν τον κάνουν εμπρηστή και υβριστή.

Το χρονικό του μήνα

1 Νοεμβρίου

Εκδήλωση από το τμήμα αγγλικών για την γιορτή Halloween

6 Νοεμβρίου

Εκλογές για τα μαθητικά συμβούλια του σχολείου.

12 Νοεμβρίου

Ο δεύτερος φετινός μας περίπατος.

16 Νοεμβρίου

Εκδήλωση για το Πολυτεχνείο.

Υπεύθυνες καθηγήτριες κ. Ελευθερία Ιατράκη και κ. Σοφία Ηρακλείδου.

Η εκδήλωση επανολήφθηκε για τους γονείς τη

Δευτέρα το βράδυ, 19 του μηνός.

20 Νοεμβρίου

20 Νοεμβρίου

Επίσκεψη του Β2 στο «Μουσείο Εικαστικών Τεχνών»

22 Νοεμβρίου

Διάλεξη στο σχολείο με θέμα την ασφάλεια στο διαδίκτυο.

26 Νοεμβρίου

Επίσκεψη του Β1 στο «Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου».

26 και 28 Νοεμβρίου

Απογευματινή ενημέρωση για την πρόοδο των παιδιών των γονέων του β2 και του β1 αντίστοιχα.

Αν ζούσε ο Πραξιτέλης...

«426 μ.Χ. Ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Θεοδόσιος Β' κηρύσσει την καταστροφή των αρχαίων ιερών, και η Ολυμπία είναι μέσα σε αυτά. Το

522 και 551 μ.Χ. δύο μεγάλοι σεισμοί προκαλούν την οριστική καταστροφή του Ιερού. 2007 μ.Χ. Οι σύγχρονοι Έλληνες αφήνουν τον αρχαιολογικό χώρο της Ολυμπίας, ο οποίος έχει αποκαλυφθεί από τις ανασκαφές του 1875, να καεί». Αυτά αναφέρει η εφημερίδα «Το ποντίκι» στο site της. Όντως, για φανταστείτε τι περιπέτειες πέρασαν τα συγκεκριμένα αρχαιολογικά μνημεία, για να έρθει μια πυρκαγιά και να τα καταστρέψει ή να αλλοιώσει τη μορφή τους!

Οι προετοιμασίες που είχαν γίνει για τέτοιου είδους καταστάσεις θεωρούνταν επαρκείς, αλλά στην πραγματικότητα δεν ήταν. Πολλοί πυροσβεστικοί κρουνοί γύρω από τον αρχαιολογικό χώρο και δύο δεξαμενές ήταν έτοιμες για παν ενδεχόμενο. Αλλά τι να τα κάνεις όλα αυτά, αν δεν έχεις σωστό συντονισμό; Δε λειτούργησε (ή δεν υπήρχε) αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης.

Έτσι η Αρχαία Ολυμπία έμεινε στο έλεος του Θεού, ο οποίος, λίγα λεπτά πριν η φονική φωτιά φτάσει στον αρχαιολογικό χώρο, φύσηξε προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η φωτιά, βέβαια, δεν κόπασε τελείως, αλλά δεν κατάστρεψε και ολοκληρωτικά το μουσείο. Προξένησε, όμως, άλλες καταστροφές στη γύρω περιοχή. Για παράδειγμα, η φωτιά μπήκε στο αρχαίο στάδιο και έκαψε τα πρανή προς την πλευρά του δρόμου, όπου κάθονταν οι θεατές, ένα σημείο δηλαδή, όπου πολλοί παρακολούθησαν θεατρικά έργα. Μα, με την καταστροφή του αρχαιολογικού χώρου δεν είναι σαν να περιφρονούμε τους αρχαίους Έλληνες και την κατάθεση ψυχής που έκαναν στην κατασκευή αυτών των έργων; Δεν είναι σαν να μη σεβόμαστε τα μοναδικά και ανεπανάληπτα έργα τέχνης που όλοι οι λαοί του κόσμου σέβονται;

Φανταστείτε να ζούσαν οι δημιουργοί τους! Ο δημιουργός του περίφημου αγάλματος του Ερμή, ο Πραξιτέλης, τι θα έλεγε στους νέους Έλληνες; Ένα άγαλμα που ήταν η μεγαλύτερη ίσως δημιουργία του, ένα άγαλμα που συμπύκνωνε όλη την εμπειρία του, αλλά και όλη την πορεία της αρχαιοελληνικής τέχνης, παραλίγο να καταστραφεί μέσα σε κάποια δευτερόλεπτα. Εγώ δεν θα άντεχα να τον ακούσω. Θα ντρεπόμουν! Θα σκεφτόμουν ότι για κάποιον λόγο, όποιος κι αν είναι αυτός, το δημιούργημα αυτού του ανθρώπου κινδύνεψε να χαθεί. Άραγε, τι όνειρα έκανε αυτός για τον Ερμή; Σίγουρα ήθελε να μείνει το δημιούργημά του διαχρονικό. Εμείς γιατί παραλίγο να το καταστρέψουμε; Από τη μια καυχόμαστε πως στη γη μας γεννήθηκε αυτός ο μεγάλος καλλιτέχνης και από την άλλη βάζουμε φωτιά κοντά στο έργο του.

Μακάρι να ήταν αυτή η μικρότερη καταστροφή; επίσης, κατέρρευσε το υπόστεγο που είχε κατασκευαστεί για να φυλάσσονται τμήματα των αρχαίων μνημείων τα οποία δεν έχουν βρει ακόμη τη θέση τους. Έστω και αν είναι μικρότερης αξίας από άλλα, γιατί να χαθούν; Για ποιο λόγο να συμβεί αυτή η ολέθρια καταστροφή, που θα περιγράφεται σίγουρα στα μεταγενέστερα βιβλία Ιστορίας; Για κερδοσκοπικούς λόγους; Μα κερδοσκοπικός είναι ένας λόγος που φέρνει κέρδος. Εγώ δεν έχω δει κανένα κέρδος. Μόνο όλεθρο. Εκτός αν αυτόν τον όλεθρο κάποιος τον λένε «κέρδος». Αν μπορούσε να μιλήσει σήμερα ο Πραξιτέλης, θα ντρεπόμουν να τον ακούσω. Θα ντρεπόμουν!

Ανδρέας Αντωνάκης, *Είγνησιον*

ντρεπόμουν!

ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ ΑΠΟ ΑΕΡΟΣ

Μπορεί να πέσει ο ουρανός στο κεφάλι μας; Ελπίζουμε πως όχι! Μπορεί να πέσει ένα ολόκληρο δάσος, όμως, και να ξαναπρασινίσουν αποψιλωμένες ή καμένες εκτάσεις, όπως αυτές που άφησαν πίσω τους οι φωτιές του Αυγούστου. Αυτό υποστηρίζει ο Μοσέ Αλαμάρο, ερευνητής του MIT, που επεξεργάζεται μια επαναστατική ιδέα μαζικής αναδάσωσης: με βομβαρδισμούς δενδρυλλίων από αεροσκάφη.

Ένας νέος άνθρωπος, ο Μοσέ Αλαμάρο, αεροναυπηγός και επιστημονικός συνεργάτης του MIT, ψάχνοντας θέμα για το διδακτορικό του, έπεσε στην ιδέα του Γουόλτερ (του αρχικού οραματιστή της αναδάσωσης από αέρος) και παρόλο που δεν ήξερε τίποτα για δάση αποφάσισε να την εξελίξει. Είχε πολλές ιδέες αφού είναι ερευνητής – οραματιστής γιγαντιαίων πρότζεκτ, που αγγίζουν τα όρια της επιστημονικής φαντασίας.

Εκείνο, όμως, που καίει εμάς τους Έλληνες είναι οι απέραντες εκτάσεις στρεμμάτων καμένης γης που άφησαν πίσω τους οι φωτιές του Αυγούστου και πρέπει να ξαναπρασινίσουν. Αυτό, βέβαια, είναι χρονοβόρο, γι' αυτό ο Αλμάρο πρότεινε την αναδάσωση εξ ουρανού. Φανταστείτε τη σκηνή: ένα αεροπλάνο πετάει χαμηλά και βομβαρδίζει με δενδρύλλια μια καμένη περιοχή. Οι ρίζες που θα πέφτουν σαν βροχή θα είναι μέσα σε πλαστικά κωνικά δοχεία που θα είναι σχεδιασμένα να χωρίζονται στα τέσσερα.

Αφού καρφωθούν στη γη, οι ρίζες θα μεγαλώνουν και θα σπάνε τα δοχεία. Υπάρχει ειδικό υλικό, που βιοδιασπάται, αλλά αυτό δε μας δεσμεύει στο να χρησιμοποιούμε πλαστικό.

Ο Μοσέ Αλαμάρο προβλέπει ότι μετά τις πρώτες δοκιμές, τόσο τα υλικά όσο και οι μέθοδοι θα εξελιχθούν. Επίσης, θεωρεί τη μέθοδο αυτή κατάλληλη και για κάποιες περιοχές της Ελλάδας, και όπου δεν μπορεί να εφαρμοστεί υπάρχει τρόπος για μαζική αναδάσωση. Ο Αλμάρο ανέπτυξε την ιδέα του Γουόλτερς και σκέφτηκε τις λεπτομέρειες. Το μόνο που δε σκέφτηκε ήταν η χρηματοδότηση για την υλοποίηση του σχεδίου. Το κόστος είναι μεγάλο και υπολογίζεται περίπου στο μισό εκατομμύριο δολάρια για να αρχίσει!

Όμως, κάτι κινείται, η Λόκχιντ Μάρτιν εκδήλωσε ενδιαφέρον για να φτιάξει το σύστημα μεταφοράς και ρίψης για την εναέρια αναδάσωση, που θα προσαρμόζεται στο αεροπλάνο C-130 που φτιάχνει η ίδια εταιρεία.

Ένας άλλος οικονομικότερος τρόπος αναδάσωσης είναι αυτός που με τρακτέρ καρφώνεις με ρυθμό πολυβόλου τα δενδρύλλια στο χώμα. Αυτό είναι το πιο «προσγειωμένο» τουλάχιστον απ' το να πέφτουν δενδρύλλια απ' τον ουρανό!!!

Ας ελπίσουμε πως στο κοντινό μέλλον σμήνη «πράσινων» βομβαρδιστικών θα σπέρνουν ζωή στον πλανήτη.

Μιχαέλα Διαλυνά - Ευαγγελίνα Κιρμιζάκη

Ο εφιάλης της Περσεφόνης

Εκεί που φύτεψε φλισκούνι κι άγρια μέντα
 κι έβγαζε η γη το πρώτο της κυκλάμινο
 Τώρα χωριάτες παζαρεύουν τα τσιμέντα
 και τα πουλιά πέφτουν νεκρά στην υψικάμινο
 Κοιμήσου Περσεφόνη στην αγκαλιά της γης
 Στου κόσμου το μπαλκόνι ποτέ μην ξαναβγείς
 Εκεί που σμίγαμε τα χέρια τους οι μύστες
 ευλαβικά πριν μπουν στο θυσιαστήριο
 Τώρα πετάνε τα αποτσίγαρα οι τουρίστες
 Και το καινούργιο παν να δουν διωλιστήριο
 Κοιμήσου Περσεφόνη...
 Εκεί που η θάλασσα γινόταν ευλογία
 Κι ήταν ευχή του κάμπου τα βελάσματα
 Τώρα καμύνια κουβαλάν στα ναυπηγεία
 Άδεια κορμιά, σιδερικά, παιδιά κι ελάσματα
 Κοιμήσου Περσεφόνη...

Μουσική / στίχοι: Χατζηδάκης Μάνος / Γκάτσος Νίκος

Σκέψεις πάνω σε σίχους

Οι σκέψεις που μου γεννιούνται διαβάζοντας αυτούς τους στίχους είναι πολύ δραματικές. Οι πρώτοι τέσσερις στίχοι μιλούν για τον τόπο που φυτρώνουν διάφορα πολύ όμορφα λουλούδια. Αυτές όμως οι πανέμορφες εικόνες δεν πολύ, διότι μερικοί άνθρωποι μέσα σε μια στιγμή διαλύουν αυτή την εξαιρετική ομορφιά της φύσης «παζαρεύοντάς» την. Εικόνες απαράδεχτες για τους ανθρώπους και δραματικές για το φυσικό περιβάλλον. Οι σκέψεις που μου δημιουργούνται, φέρνοντας αυτές τις απαίσιες εικόνες στο μυαλό μου, είναι τραγικές και εφιαλτικές, γιατί συνειδητοποιώ πως οι άνθρωποι μπορούν να καταστρέφουν τη γη μέσα σε μία στιγμή. Και δεν φτάνει που την καταστρέφουν, αλλά δεν κάνουν καμία κίνηση για να τη σώσουν από την καταστροφή που της προκάλεσαν οι ίδιοι. Έτσι νιώθω ντροπή και μόνο που σκέφτομαι αυτές τις κινήσεις που κάνουν μερικοί άνιδεοι και ανεύθυνοι. Όπως φαίνεται και από τον τίτλο του τραγουδιού, η Περσεφόνη βρίσκεται στην αγκαλιά της γης, στον κάτω κόσμο, και οι λίγοι άνθρωποι αλλά σωστοί που έχουν απομείνει δεν θέλουν να ανέβει στη γη, για να μην αντικρίσει αυτό το χαώδες τοπίο που μας περιβάλλει, αυτό τον εφιάλη. Αυτές οι εφιαλτικές σκέψεις μου έρχονται και μένα στο νου, όταν διαβάζω τους στίχους αυτού του τραγουδιού.

Μαρία Ηλιάδη, βιγνυσίον

Νερό: Το βασικό συστατικό της ζωής

NATURE.BRT.GR

Ως Παγκόσμια Ημέρα Νερού έχει οριστεί διεθνώς η 22α Μαρτίου και διάφοροι οργανισμοί δίνουν στη δημοσιότητα στοιχεία αναφορικά με την έλλειψη του σε πολλές χώρες του πλανήτη. Με έκθεσή της η UNICEF κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τη ζωή εκατομμυρίων παιδιών, καθώς τονίζει ότι καθημερινά πεθαίνουν 6.000 παιδιά από έλλειψη νερού, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι κάθε 15 δευτερόλεπτα ένα παιδί στις αναπτυσσόμενες χώρες χάνει τη ζωή του, και ενώ το 40% των κατοίκων του πλανήτη το στερούνται, σε πολλές χώρες γίνεται αλόγιστη σπατάλη.

Κινδυνεύει ο υδροφόρος ορίζοντας της Ελλάδας

Στην Ελλάδα ο υδροφόρος ορίζοντας κινδυνεύει κυρίως από τα φυτοφάρμακα αλλά και τη σπατάλη, καθώς ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας & Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) χαρακτηρίζει τη χώρα μας "σπάταλη στο νερό". Το πρόβλημα, λοιπόν, στη χώρα μας είναι οξυμένο κυρίως εξαιτίας της κακοδιαχείρισής του από τον άνθρωπο. Η αλόγιστη χρήση φυτοφαρμάκων και η κατασπατάληση του νερού θα δημιουργήσουν στο μέλλον ανυπέρβλητα προβλήματα και στην ποιότητα του πόσιμου νερού αλλά και στην ποσότητα. Αξίζει να σημειωθεί ότι η μεγαλύτερη σπατάλη εντοπίζεται στα αστικά κέντρα και κυρίως στις καθημερινές μας ανάγκες.

Νερό για τη Ζωή*

Με το σύνθημα "Νερό για τη Ζωή", η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ανακήρυξε με ψήφισμά της τη δεκαετία 2005 -2015 ως τη Διεθνή Δεκαετία για Δράση, κάνοντας έκκληση για πιο συντονισμένη δράση, ώστε να υλοποιηθούν οι διεθνώς συμφωνημένοι στόχοι για πρόσβαση σε νερό και εγκαταστάσεις υγιεινής.

Επιμέλεια: Μιγάλης Καμαρίτης, β1

Από το site της περιβαλλοντικής οργάνωσης Greenpeace διαβάζουμε τα εξής

Greenpeace

•Η μέση στάθμη της θάλασσας έχει αυξηθεί κατά 20 εκατοστά τον 20ο

αιώνα.

•Οι συγκεντρώσεις αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα είναι οι υψηλότερες των τελευταίων 420.000 ετών.

•Η δεκαετία του 1990 ήταν η θερμότερη της χιλιετίας για το Βόρειο ημισφαίριο.

•Τα οχτώ πιο θερμά έτη που έχουν καταγραφεί στην ιστορία εμφανίζονται μετά το 1983.

•Τον 20^ο αιώνα η μέση θερμοκρασία αυξήθηκε κατά 0,4 – 0,8°C κατατάσσοντας, τον αιώνα ως τον θερμότερο των τελευταίων χιλίων ετών.

•Η Διοικητική Επιτροπή για τις Κλιματικές Αλλαγές προβλέπει ότι, αν συνεχίσει η εξάρτηση του πλανήτη από τα ορυκτά καύσιμα, τότε η μέση πλανητική θερμοκρασία θα αυξηθεί κατά 1,4 – 5,8°C. Η μέση πλανητική θερμοκρασία έχει αυξηθεί σήμερα κατά 0,7°C.

•Πιθανή αύξηση της θερμοκρασίας κατά 3°C θα προκαλέσει την αύξηση της στάθμης της θάλασσας κατά 1 μέτρο.

Για να προστατεύσουμε το κλίμα, χρειάζεται μια επανάσταση στην ενεργειακή πολιτική και μια ριζική αλλαγή στον τρόπο που παράγουμε και καταναλώνουμε ενέργεια.

Ποια είναι, λοιπόν, η λύση για τις κλιματικές αλλαγές;

Η εξοικονόμηση ενέργειας και η παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, όπως ο ήλιος, ο άνεμος, η βιομάζα και η γεωθερμία.

10 + 1 τρόποι για να σώσουμε το κλίμα (Βασικές συμβουλές για την εξοικονόμηση ενέργειας):

1. Κλείνουμε την τηλεόραση, το στερεοφωνικό, και γενικά **όλες τις ηλεκτρικές συσκευές** από τον κεντρικό διακόπτη (**δεν τις αφήνουμε σε κατάσταση stand by**).

Αν το κάνουμε αυτό, θα έχουμε ετήσια εξοικονόμηση περίπου 30 € από τους λογαριασμούς του ρεύματος και μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά 300 κιλά.

2. Αλλάζουμε τις λάμπες πυρακτώσεως στο χώρο μας με **λάμπες εξοικονόμησης**.

Οι λαμπτήρες πυρακτώσεως είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ενεργειακά σπάταλων προϊόντων. Από την ενέργεια που καταναλώνουν το 90% γίνεται θερμότητα, ενώ μόνο το 10% μετατρέπεται σε φως. Αντίθετα, οι λαμπτήρες εξοικονόμησης ενέργειας καταναλώνουν 4-5 φορές λιγότερη ενέργεια και έχουν διάρκεια ζωής 8-12 χρόνια. Η επιλογή τους σημαίνει μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα αλλά και μειωμένους λογαριασμούς ΔΕΗ.

3. Όταν αγοράζουμε νέες ηλεκτρικές συσκευές, επιλέγουμε υψηλή ενεργειακή κλάση (A++, A+, A).

4. Τοποθετούμε στην ταράτσα μας ένα **φωτοβολταϊκό σύστημα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας**. Αν το κάνουμε, τότε, θα έχουμε ετήσια απόδοση περίπου 500 – 700 € και μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά 1,1 – 1,4 τόνους.

5. Τοποθετούμε **ηλιακό θερμοσίφωνα**. Αν το κάνουμε, τότε θα έχουμε εξοικονόμηση τουλάχιστον 150 € το χρόνο και 1,5 τόνων διοξειδίου του άνθρακα.

6. **Μαγαρεύουμε ξυπνά**, σε σκεύη που εφαρμόζουν στις εστίες με το καπάκι κλειστό. Δέκα λεπτά πριν ετοιμαστεί το φαγητό, κλείνουμε το μάτι. Δεν ανοίγουμε άσκοπα την πόρτα του φούρνου. Αν η βάση του σκεύους είναι 1-2 εκατοστά μικρότερη από την εστία, σπαταλάμε 20 – 30% περισσότερη ενέργεια. Κάθε φορά που ανοίγουμε την πόρτα του φούρνου, χάνεται το 20% της θερμότητας.

7. Προτιμάμε φορητό υπολογιστή και επίπεδη οθόνη, σβήνουμε την οθόνη και κλείνουμε από τον κεντρικό διακόπτη τα περιφερειακά συστήματα, όταν δεν τα χρησιμοποιούμε. Αν το κάνουμε θα έχουμε ετήσια εξοικονόμηση περίπου 15 - 20 € από τα περιφερειακά και μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά 150 - 200 κιλά περίπου. Οι φορητοί υπολογιστές καταναλώνουν έως και 93% λιγότερη ενέργεια από τους σταθερούς.

8. Χαμηλώνουμε τη θερμοκρασία πλύσης στο πλυντήριο ρούχων και πλένουμε μόνο όταν ο κάδος είναι γεμάτος. Αν το κάνουμε, θα έχουμε εξοικονόμηση ενέργειας 30-50% ανά πλύση

9. **Δεν "ξεχνάμε" τους φορτιστές στην πρίζα**, όταν δεν τους χρησιμοποιούμε. Κάθε φορτιστής που χρησιμοποιούμε (κινητού ή ασύρματου τηλεφώνου, διάφορων ηλεκτρικών συσκευών), ειδικά αν είναι παλαιού τύπου, μπορεί να μας κοστίζει 2-3 € το χρόνο, και η χρήση του να συνεπάγεται την έκλυση 20-30 κιλών διοξειδίου του άνθρακα. Καλύτερα να τους βγάζουμε από την πρίζα.

10. Το καλοκαίρι βάζουμε ανεμιστήρα για να δροσιστούμε και **αποφεύγουμε τη χρήση κλιματιστικού**. Μέσα σε 30 μόνο μέρες εξοικονομούμε περίπου 60 € και μειώνουμε τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 600-700 κιλά

11. Η **σωστή μόνωση του σπιτιού** εξασφαλίζει δροσιά το καλοκαίρι και ζέστη το χειμώνα. Αποφεύγουμε έτσι τη χρήση ηλεκτρικού καλοριφέρ ή σόμπας. Αν τοποθετήσουμε διπλά τζάμια εξοικονομούμε 10% στο λογαριασμό της θέρμανσης.

Επιμέλεια: Δημήτρης Ελληνόμοσ

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Το περασμένο καλοκαίρι κάποια σημεία της Ελλάδος πέρασαν μία σοβαρή κρίση. Ξέσπασαν πυρκαγιές σε πολλές περιοχές της χώρας, που έσπειραν το θάνατο και τον πόνο.

Η Ελλάδα τυλίχτηκε στις φλόγες! Το κόστος των άγριων πυρκαγιών που λεηλάτησαν την Ελλάδα μέσα σε τέσσερις μέρες ήταν πολύ μεγάλο, καθώς φαίνεται από τον αριθμό των 64 νεκρών και τις απέραντες αποτεφρωμένες εκτάσεις

Η φωτιά μαινόταν από τις 24 έως τις 27 Αυγούστου σε απομονωμένα χωριά και σε δασικές εκτάσεις. Η τηλεόραση έδειχνε συνεχώς σκηνές πανικού και υστερίας από τους ανθρώπους που βρίσκονταν στα καμένα χωριά. Η περιοχή που επηρεάστηκε περισσότερο ήταν η δυτική Πελοπόννησος, όπου 43 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους.

Κάποιοι γεωγραφικοί χάρτες που έδειχναν στην τηλεόραση έδιναν έμφαση στις καταστροφές που έγιναν στην Πελοπόννησο και στην Εύβοια, καθώς και κοντά στα σύνορα με την Αλβανία και τη Βουλγαρία. Πολλές τραγικές ιστορίες είχαν αναφερθεί όπως αυτή της 37χρονης Αθνασίας Παρασκευοπούλου, μητέρας 4 παιδιών, που βρέθηκε καμένη με τα τέσσερα άψυχα σώματα των παιδιών της τη νύχτα της 24ης Αυγούστου.

Οι περισσότεροι κάτοικοι της Ζαχάρω, μιας περιοχής της Δυτικής Πελοποννήσου, μπόρεσαν να αποδράσουν από τις φλόγες. Δυστυχώς, όμως, 64 άτομα, μεταξύ αυτών και 6 πυροσβέστες, δεν ήταν τόσο τυχερά...

Οι κάτοικοι δεν ήταν βέβαιοι για το αν θα έπρεπε να αφήσουν τα χωριά τους ή να μείνουν και να υπερασπιστούν τις περιουσίες τους. Στην Ηλεία – και μόνο – υπήρχαν 43 νεκροί, μεταξύ των οποίων και η Αθνασία Παρασκευοπούλου με τα 4 παιδιά της.

Η ιστορία της 37χρονης Αθνασίας δασκάλας αύξησε τον πανικό και έδειξε για ακόμη μια φορά την απουσία επικοινωνίας ανάμεσα στις πυροσβεστικές δυνάμεις και στους κατοίκους των απομακρυσμένων δασικών περιοχών. Την Παρασκευή, 24 Αυγούστου, η Παρασκευοπούλου και άλλοι συγχωριανοί της παρακολουθούσαν τις φλόγες να πλησιάζουν απειλητικά το χωριό. Μια ιδέα ήταν να αφήσουν το χωριό τους και να πάνε στη Ζαχάρω, 10 χιλιόμετρα μακριά. Καθώς έφευγαν με τα αυτοκίνητά τους, όμως, το πρώτο όχημα συγκρούστηκε με ένα πυροσβεστικό όχημα το οποίο έτρεχε προς το χωριό. Έξι άνθρωποι εγκλωβίστηκαν στα αυτοκίνητά τους, ενώ η Παρασκευοπούλου κατάφερε να απεγκλωβιστεί και προσπάθησε να ξεφύγει από τις φλόγες. Αργότερα βρέθηκε αγκαλιά με τα 3 μικρότερα παιδιά της, ενώ το αποτεφρωμένο σώμα της 15χρονης κόρης της ήταν λίγο πιο πέρα. Πριν το θάνατό της είχε επικοινωνήσει με το σύζυγό της που είχε μείνει να φυλάει το σπίτι. Το μόνο που της είπε ήταν: Καιγόμαστε! Το σπίτι της οικογένειάς βρέθηκε άθικτο τελικά από τις φλόγες.

Οι καταστροφές στις περιοχές αυτές θα χρειαστεί μήνες για να υπολογιστούν και χρόνια να ξεχαστούν...

Αθηνά Ανδρουλιδάκη, Αλεξάνδρα Ανδρουλιδάκη, Νεφέλη Ελάχου και Χριστίνα Κουμαντζιά.

Εκαστικές οκολογικές παρεμβάσεις στην τάξη!

Αποφασίσαμε να φτιάξουμε αυτό το ταμπλό στην τάξη μας, όταν ήρθε ξανά στο νου μας το καλοκαίρι που έφυγε.

Από τη μια η ξεγνοιασιά και η θάλασσα και από την άλλη οι τραγικές στιγμές που πέρασε σχεδόν όλη η Ελλάδα. Οι σκέψεις μας, για τις ανθρώπινες ζωές που χάθηκαν, για το φυσικό πλούτο της χώρας που καταστράφηκε, για το πράσινο που έγινε μαύρο, οδήγησαν σ' αυτή τη σύνθεση που μπορεί να μην έχει τα πιο ζωηρά χρώματα, αλλά, ωστόσο, είναι η πραγματικότητα.

Επιπλέον, έπεσαν στα χέρια μας κάποια κείμενα που έγραφαν παιδιά από τις περιοχές που πλήγηκαν, όπως αυτό στη διπλανή στήλη. Η πρώτη σκέψη μας, όταν τα διαβάσαμε, ήταν: Ποιος ευθύνεται για όλα αυτά; Μόλλον η απάντηση θα δοθεί όταν ο καθένας σκύψει μέσα του και αναζητήσει τις ευθύνες που του αναλογούν.

Από τον πίνακα ανακοινώσεων του β2

Το χωριό μου δεν υάμεε ζελια, όμως ευείες εις
 μέρες αυδυνείαμε από εν φωτιά. Όλοι ήμασαν πανιούβλιτοι,
 βλέποντας τους υοποιούς υαι το μαύρο χρώμα του ουρανού
 που υπάρχε
 Τώρα μεσά εις φωτιάς, το περιβάλλον χύρωμος δεν υπάρχει
 Όλα έχουν υοεί. Έτο χύρω χωριά έχουν υαταστραφι ^{σπίτια υα}
^{Εδώ} ^{πολλάς περιυς}
 Η φωτιά δεν έχο αλλάζει ποτέ αλλά υυγαιυνοντας προς
 του υύρω δεν βλέπαμε πλέον το πράσινο όπου υπάρχε πριν.
 θέλω να υιστωύ υως στο μέλλον όλο το πράσινο που υάμεε
 θα αυυιατασταθεί για το υοτό όλων αυυ υατούυυν
 που υουν. Εδώ επίσης υιστωύ υως με εν υυνεργασία όλων
 θα υαταφέρουμε υο υύσουμε όλα τα υροβλήματα που
 έχουν υυμιουργηθεί εξαιτίας εις φωτιάς υ
 μια υύυυ φωτιά.

